

2.3.3. Вевчанско-радошки говор

Вевчани

Имало и побудали

Б'иле мајка-'и-ќерка. Ќ'еркава б'ила тр'удна. 'Имале ск'епар на-п'олица кл'ајно и-пл'ачеле с'екој-ден, си-м'ислеле: ка-се-р'одит д'ете, ка-п'аднит ск'епарот и-ка-го-'оперит д'етето. Д'ошол з'етоф и-н'ашол к'ај-пл'ачет. И-'опитвит: "Што-пл'ачете? И-т'ије му-к'ажвет оту-ск'епарот ка-п'аднит и-ка-г-'оперит д'етето. Т'ој се-з'ачудил, н'емал што-да-'им-прајт, се-ч'удил д'ал' д-и-б'ијет али-н'е. "С'ефте – р'екол – к'-ода да-б'ара поб'удали 'од-ними и-ако-н'ајда не-'и-бија". 'Одел, 'одел, и-н'ашол тр'ојца бр'аќа напр'ајле к'уќа бес-п'енцере, вн'атре т'емница. Т'ије з'еле к'ошници д-ј-'испадет темн'ицава. Т'ој им-в'елит: "Што-пр'ајте, бре-др'угари, т'ака?" И-т'ије му-р'екле "Да-ј-ист'ајме темн'ицава". Т'ога т'ој им-р'екол: "Ја-ка-ви-је-'иста: темн'ицава, што-ка-ми-д'ајете?" Т'ије му-р'екле "Колк'у-пари с'акаш, ка-ти-д'ајме, с'амо да-ј-'истајш темн'ицава". И-т'ака т'ој се-з'апрегнал, д'упи в'амо, д'упи т'аму и н'апрајл п'енцери и-им-д'ошло в'идело. "Ќ'-ода – р'екол – ка-б'ара 'уште да-в'ида". 'Одел п'отака, н'ашол дв'ајца бр'аќа к'ај-в'озет гр'еда; фп'регнале п'етел и-м'ачорок, ама-н'икако н'е-може т'ије да-п'омарднет. Т'ој им-р'екол: "Што-пр'ајте в'ака, бре-др'угари?" – "Је-в'озиме гр'едава" – му-р'екле т'ије. – Д'обро – р'екол – м'оже т'овје в'ака да-ј-'истаргет?" "'Ату што-да пр'ајме – р'екле т'ије – како-да-ј-одн'есиме?" – "Ја ка-ви-је-'однеса, колк'у-пари ка-ми-д'ајте?" И-се-спог'одиле. Туркај, т'аргај, т'уркај, т'аргај, им-ј-'однесол гр'едата, п'арите им- з'ел и-з'аминал. Се-вр'атил д'ома и-ж'ените не-'и-гибал.